

Mùa Xuân Trong Mùa Hạ

*Sung sướng quá giờ cuối cùng
đã hết,*

*Đoàn trai non hơn hờ rủ nhau
về.*

*Chín mươi ngày nhảy nhót ở
đồng quê,*

*Ôi tất cả mùa Xuân trong mùa
Hạ!*

Mùa Xuân trong mùa Hạ là điều ai cũng thích. Dĩ nhiên chúng ta cần có đủ bốn mùa, nhưng cái tươi đẹp, mát mẻ của Mùa Xuân là những gì đem lại thích thú cho đời sống và giúp chúng ta chẳng những vui sống nhưng cũng như kinh nghiệm được sức sống của mùa Xuân. Mùa Xuân trong mùa Hạ cho thấy một tình trạng tâm lý của con người. Mùa Hạ vẫn là mùa Hạ, vẫn nóng nực khó chịu, nhưng đối với các em học sinh được thảnh thơi rong chơi suốt ba tháng thì những ngày hè này thật là một mùa Xuân tươi đẹp. Vấn đề vì vậy đến từ tâm hồn của chúng ta: “Người buồn cảnh có vui đâu bao giờ!” Nóng nực, khó chịu, nhưng được nghỉ ngơi, chơi đùa, trong lòng có điều vui vẻ thích thú thì cuộc đời bao giờ cũng là mùa Xuân. Vấn đề nội tâm hay con người bên trong vì vậy là yếu tố vô cùng quan trọng trong đời sống. Vấn đề nội tâm chi phối và ảnh hưởng mọi khía cạnh khác của đời sống.

Đây là vấn đề niềm tin, hướng đi của đời sống. Khi chọn một niềm tin, một hướng đi cho đời sống, cuộc đời chúng ta sẽ được hướng dẫn theo niềm tin đó. Điều khiến cho chúng ta vui sống, hăng hái sống không phải là những vật chất ta có hay ta sở hữu nhưng là mục đích của đời sống. Chúng ta sống cho ai? Sống để làm gì? Chúa Giê-xu đã đến trần gian này để ban cho chúng ta ý nghĩa của đời sống vì Chúa phán: “Ta đã đến hầu cho chiêm được sống và được sống sung mãn.” Cuộc sống có ý nghĩa khi chúng ta có một cái gì trông mong và hướng về, như các em học sinh có “90 ngày nhảy nhót ở đồng quê.” Và chính trong cái chờ đợi đó mà các em thấy cả một “mùa Xuân trong Mùa Hạ.”

Quý vị có điều gì để trông mong và hướng về không? Niềm tin của quý vị đặt nơi đâu? Ước vọng của nhiều người trong chúng ta là muốn kinh nghiệm một mùa Xuân trong Mùa Hạ. Nhưng làm sao có được kinh nghiệm này khi tuổi học trò đã qua, khi không còn có đến một ngày nói gì đến 90 ngày nhảy nhót ở đồng quê?

Phúc Âm ghi lại câu chuyện về một thiếu phụ ra giếng múc nước vào một buổi trưa và gặp Chúa Giê-xu tại đó. Hình ảnh giếng nước và buổi trưa thật thích hợp với chúng ta trong những ngày hè nóng

nực này. Người ra giếng múc nước là để có nước uống, nhưng Chúa Giê-xu đã nói với thiếu phụ này những lời như sau: “Ai uống nước này vẫn còn khát mãi, nhưng uống nước ta sẽ cho, thì chẳng hề khát nữa. Nước ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, văng ra cho đến sự sống đời đời.” Thiếu phụ này ra giếng múc nước nhưng Chúa Giê-xu cho biết nước đó không làm cho đã khát và Chúa hứa ban một thức uống không bao giờ khát nữa. Thiếu phụ muốn có thức uống đó ngay nhưng bà chỉ nghĩ đến nước uống trong phạm vi vật chất, bà xin Chúa nước để không còn phải ra giếng múc nữa. Nhưng Chúa Giê-xu cho bà ta thấy rằng thứ nước uống mà bà thật sự cần là nước hằng sống, nước tâm linh.

Nhiều người ngày nay nghĩ rằng nếu được có đầy đủ của cải vật chất mình sẽ thỏa mãn và vui sống, nhưng thực tế cho thấy một điều trái ngược. Hoa Kỳ là nơi có đầy đủ nhất thế giới nhưng không phải vì vậy mà con người ở đây hạnh phúc hoàn toàn. Điều đem lại an vui, thỏa mãn cho con người là sự an vui, thanh thản của tâm hồn, do nước hằng sống đem lại.

Chúa Giê-xu cho thiếu phụ người Sa-ma-ri biết về nước hằng sống, nước trở thành một mạch nước trong tâm hồn, đem lại sự

sống vĩnh hằng, tức là một đời sống có ý nghĩa trên cõi đời này và đảm bảo cho một cuộc sống phước hạnh ở đời sau.

Vì đây là thứ nước thiêng liêng nên điều kiện để tiếp nhận nước này là con đường đức tin. Đức tin đó bắt đầu từ chỗ ăn năn tội lỗi. Chính vì vậy mà sau khi thiếu phụ xin nước hằng sống, Chúa Giê-xu bảo bà hãy về nhà và gọi chồng bà ra gặp Chúa. Đây là cách Chúa Giê-xu dùng để cho thiếu phụ thấy tình trạng tội lỗi của mình, vì như lời Chúa nói, bà đã có năm đời chồng và người mà bà đang chung sống cũng chẳng phải là chồng của bà. Khi bà đã ý thức về tội lỗi và con người thật của mình, Chúa Giê-xu cho biết bà cần phải tôn thờ Thiên Chúa bằng tâm linh và trong chân lý. Nói khác đi, điều duy nhất mà người này cũng như mỗi người trên thế giới cần làm là ý thức tình trạng tội lỗi của mình và tôn thờ Thiên Chúa là chân thần duy nhất, vì chính Thiên Chúa đã tạo dựng chúng ta và cũng chính Thiên Chúa đã cứu rỗi chúng ta qua cái chết của Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Tâm hồn trẻ con, thấy tất cả mùa Xuân trong mùa Hạ, có lẽ không còn trong chúng ta. Nhưng chúng ta vẫn có thể kinh nghiệm mùa Xuân trong mùa Hạ khi đặt lòng tin nơi Chúa Giê-xu là Đấng hứa ban cho chúng ta nước hằng sống khi chúng ta đến với Ngài. Chúa Giê-xu phán: “Ai uống nước này vẫn còn khát mãi, nhưng uống nước ta sẽ cho, thì chẳng hề khát nữa. Nước ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó văng ra cho đến sự sống đời đời.” Chúng tôi mời quý vị đến với Chúa Giê-xu hôm nay để kinh nghiệm nước hằng sống của Chúa và một lần nữa kinh

nhệm mùa Xuân trong mùa Hạ. Đây không phải là một tình trạng tâm lý hay chỉ là ước vọng nhưng là một thực tế mà những ai đến với Chúa Giê-xu đều đã kinh nghiệm, khi đáp ứng lại tiếng gọi của Ngài. Đức Chúa Giê-xu phán: “Ai uống nước này vẫn còn khát mãi, nhưng uống nước ta sẽ cho, thì chẳng hề khát nữa. Nước ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó văng ra cho đến sự sống đời đời.”

Mục sư Nguyễn Thị

Không Bao Giờ Phai Tàn

Nhật báo *Los Angeles Times*, số ra ngày 5 tháng 7 năm 1999 đăng tin một đám cưới thật là đặc biệt, tại Costa Mesa, California. Đó là đám cưới của cô Roxann Monson và anh Casey Paschal. Tình yêu của cô Roxann và anh Casey thật là đẹp, hai người là bạn của nhau từ ngày còn ở trung học, và bây giờ, mười năm sau họ mới thật sự được đi chung đường đời với nhau. Trong mười năm qua, dù nhiều lúc ở cách xa nhau hàng ngàn dặm, hai người vẫn tiếp tục là bạn của nhau. Tuy nhiên, điều khiến chuyện tình của đôi thanh niên nam nữ này được ca tụng và đám cưới của họ được lên báo là vì tình yêu bền vững không thay đổi của anh Casey.

Vào năm 1997, cô Roxann bị một tai nạn trên freeway. Tai nạn này khiến cô bị hôn mê suốt chín tuần lễ. Sau đó cô phải nằm trong ba bệnh viện khác nhau, trong suốt sáu tháng liên tiếp, để chịu hết cuộc giải phẫu này đến cuộc giải phẫu khác. Bác sĩ cho biết, bộ óc của cô bị hư nhiều nên cô sẽ bị mất

trí nhớ, nói năng, đi đứng rất khó khăn và cả thân người bên trái rất yếu, v.v...

Điều đáng nói là, một ngày trước khi tai nạn xảy ra, cô Roxann và anh Casey đã quyết định lập gia đình với nhau. Theo tình cảm thông thường của con người thì dù yêu nhau nhiều bao nhiêu nhưng trước sự thay đổi bất ngờ và tuyệt vọng như thế, người ta có đủ lý do chính đáng để thay đổi, để đi tìm người yêu khác. Nhưng anh Casey đã không xử sự như thế, dù chuyện không may xảy ra và người yêu không còn bình thường như trước, tình yêu của anh vẫn không thay đổi. Anh kiên nhẫn vào nhà thương chờ ngày người yêu hồi tỉnh. Cha mẹ cô Roxann nghi ngờ tấm lòng của anh nên nói: “Chúng tôi không muốn cậu thương hại con tôi đâu.”

Thấy Casey tiếp tục đến chăm sóc con gái mình, cha cô Roxann nói như là cảnh cáo: “Cậu đừng quên rằng lập gia đình với người tàn tật đời sống sẽ khó khăn chứ không như những vợ chồng bình thường.” Nhưng anh Casey không nản lòng, trong suốt hai năm, anh tiếp tục chăm sóc, an ủi và giúp người yêu tập đi, tập nói. Nếu không nhờ tình yêu và sự khích lệ của anh Casey, cô Roxann đã bỏ cuộc từ lâu.

Khi đã bình phục khá nhiều, một ngày nọ, vì muốn thử xem tình yêu của Casey dành cho mình có còn như trước hay không, cô Roxann nhắc lại dự tính làm đám cưới mà hai người đã bàn trước ngày xảy ra tai nạn. Lúc đó cô Roxann mới biết rằng trong lúc cô nằm mê man trong nhà thương, anh Casey đã đi mua chiếc nhẫn cưới và đợi đến ngày cô bình phục anh sẽ ngỏ lời cầu hôn. Trong ngày

cười, dù còn yếu nhưng cô Roxann đã đi được, nói được. Tình yêu anh Casey dành cho cô thật là một tình yêu không bao giờ phai tàn. Vị mục sư làm lễ hôn phối cho hai người tuyên bố: “Hôn nhân là kết hợp giữa đôi nam nữ, cũng là sự kết hợp nhiệm mầu giữa đôi vợ chồng với Đức Chúa Trời, Người Cha Thiên Thượng.

Có lẽ quý vị thường đọc tờ *Phúc Âm và Gia Đình* của chương trình Phát Thanh Tin Lành vì quý vị đang có gia đình và muốn biết cách làm thế nào để đời sống gia đình mình được hạnh phúc hơn. Cũng có thể là quý vị sắp bước vào hôn nhân nên muốn đọc câu chuyện gia đình để chuẩn bị cho đời sống trong tương lai. Cũng có thể quý vị đã lớn tuổi, đã qua giai đoạn sống chung với người bạn đời nhưng muốn biết để giúp lại cho con cháu.

Dù đang ở trong giai đoạn nào của đời sống, có hai chân lý mà chúng ta không thể quên được. Chân lý thứ nhất là, Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa, Ngài đã dựng nên muôn loài vạn vật, trong đó có con người, vì thế tất cả chúng ta là con của Ngài. Chân lý thứ hai là, Đức Chúa Trời cũng là Đấng thiết lập hôn nhân để con người được sống trong tình yêu và hạnh phúc. Vì Chúa đã tạo nên chúng ta và đã thiết lập hôn nhân, đời sống chúng ta cũng như hôn nhân của chúng ta chỉ hạnh phúc khi chúng ta đặt mình dưới sự hướng dẫn của Chúa và sống theo những nguyên tắc và giới răn của Ngài.

Khi chúng ta mua một cái máy, máy chụp hình, máy may, máy điện toán, hoặc bất cứ một cái máy nào, nếu muốn sử dụng cái máy đó đúng cách, cho được lâu bền và đem lại kết quả, chúng ta không có

cách nào khác hơn là đọc kỹ lời chỉ dẫn và làm đúng theo lời chỉ dẫn mà người làm ra cái máy đã trình bày. Đức Chúa Trời đã tạo dựng con người và thiết lập hôn nhân, và Ngài cũng cho chúng ta một quyển sách chỉ dẫn cách làm thế nào để đời sống chúng ta được vui vẻ, bình an, hôn nhân của chúng ta được hạnh phúc. Quyển sách chỉ dẫn đó chính là Kinh Thánh. Đó là lý do tại sao chúng tôi thường chia sẻ với quý vị những nguyên tắc Kinh Thánh dạy về cách con người cư xử với nhau để đời sống được bình an, hạnh phúc.

Theo Lời Kinh Thánh dạy, người có tình yêu thật là người có những đặc điểm sau đây trong cách cư xử với người chung quanh: Người đó hay nhịn nhục, hay nhân từ, không ganh tị, không khoe khoang, không kiêu ngạo, không làm điều khiếm nhã, không kiếm lợi riêng cho mình, không nóng giận, không nuôi hận thù, không vui vẻ những điều bất công. Người có tình yêu thật dung thứ tất cả, tin tất cả, hy vọng tất cả, chịu đựng tất cả. Tình yêu thật không bao giờ phai tàn.

Có nhiều người sau khi lập gia đình một thời gian thấy gia đình không êm ấm, vợ chồng cứ hục hặc với nhau hoài thì bèn nghĩ đến chuyện ly dị. Những vợ chồng này nghĩ rằng họ phải chia tay nhau chứ không còn cách nào khác để cứu vãn hôn nhân của họ. Chúng ta thường nghe những lý do để thay vợ đổi chồng như: tôi với bà nhà tôi khắc khẩu, kỵ nhau lắm, bất cứ nói chuyện gì là cũng cãi nhau, chuyện gì cũng không đồng ý với nhau. Hoặc có người nói: tôi với ông nhà tôi không hợp tuổi, nên không thể nào sống với nhau được. Có người

thì nói, tại vì hồi đó tôi còn trẻ còn khờ dại quá nên chọn không đúng người. Có người thì đổ tại vì ông tơ bà nguyệt xe duyên lầm người, v.v... Những người đó nghĩ rằng nếu mình có cơ hội làm lại cuộc đời, tức là chọn một người khác thích hợp hơn thì đời sống mình sẽ hạnh phúc hơn. Nhưng thực tế cho thấy, hầu hết những người ly dị vợ hay chồng mình để lấy người khác vẫn không tìm thấy hạnh phúc.

Khi đời sống gia đình không hạnh phúc, chúng ta cũng thường nghĩ đó là lỗi của người phối ngẫu và tin rằng nếu mình đổi người khác, hợp với mình hơn thì sẽ có hạnh phúc. Nhưng thưa quý vị, đó không phải là cách giải quyết vấn đề. Nếu trong gia đình chúng ta cơm không lành canh không ngọt, chúng ta đừng vội đổ lỗi cho người bạn đời nhưng hãy nhìn lại chính mình. Chắc chắn là chúng ta có nhiều thiếu sót và lỗi lầm trong cách cư xử. Chắc chắn là chính ta cũng có lỗi trong việc khiến cho gia đình không êm ấm. Khi gia đình không hạnh phúc, không phải là lỗi của một người nhưng là lỗi của cả hai vợ chồng, cả hai đều có trách nhiệm.

Như vậy, điều đầu tiên chúng ta cần làm là nhìn lại chính mình và sửa đổi những gì cần sửa đổi. Chúng ta không cần phải đổi vợ đổi chồng nhưng cần sửa đổi chính mình, để trở nên người vợ, người chồng tốt đẹp hơn. Điều thứ hai chúng ta cần làm là xét lại lòng cam kết của mình với người bạn đời. Chúng ta có hết lòng dấn thân trong đời sống chung, có hết lòng cam kết với người phối ngẫu, quyết tâm xây dựng hạnh phúc gia đình mình như chúng ta đã hứa nguyện với nhau lúc ban đầu không? Nhiều

người bước vào hôn nhân với lòng tự tin rất cao, nghĩ rằng vợ chồng mình sẽ không giống như những đôi vợ chồng khác, mình sẽ yêu nhau suốt đời, sẽ hy sinh tất cả để đem lại hạnh phúc cho nhau, v.v... Nhưng chẳng bao lâu đời sống bắt đầu sóng gió, chồng nổi giận, vợ than van khóc lóc. Vì sao vậy?

Vì nhiều lý do. Trước hết, vì chúng ta cam kết, hứa nguyện mà không giữ lời hứa nguyện. Thứ hai là vì chúng ta mau quên, mau thay đổi. Cũng có thể vì chúng ta đã để những điều khác chen vào giữa tình yêu vợ chồng. Có người để tiền bạc, công ăn việc làm chiếm chỗ của người phối ngẫu trong tâm hồn mình. Có người đã để người phối ngẫu xuống hàng thứ năm thứ bảy trong thứ tự ưu tiên của đời sống. Đối với những người đó, tiền bạc, việc làm quan trọng hơn, con cái quan trọng hơn, hoặc cha mẹ, anh em, chị em, bà con, bạn bè quan trọng hơn. Bất cứ khi nào chúng ta xem một điều gì hay một người nào trên đời này quan trọng hơn người bạn đời của mình, và sẵn sàng làm tổn thương người bạn đời để làm vui lòng người khác hay để đeo đuổi điều gì khác, hôn nhân của chúng ta sẽ gặp khó khăn.

Một trong những yếu tố quan trọng giúp ta giữ vững hạnh phúc gia đình là chúng ta phải đến với nhau bằng tình yêu thật. Thánh Kinh cho biết, "tình yêu thật chẳng hề hư mất bao giờ," nói như thế có nghĩa là tình yêu thật không thay đổi, không chấm dứt và không phai tàn. Với tình yêu chân thật và bền vững đó, chúng ta sẽ luôn yêu nhau như lúc ban đầu và sẵn sàng làm tất cả những gì cần làm để mang lại hạnh phúc cho nhau.

Câu chuyện cô Roxann và anh Casey cho chúng ta thấy anh Casey đã yêu với một tình yêu chân thật. Tình yêu đó không thay đổi trước những đổi thay của hoàn cảnh, của người yêu. Dù hoàn cảnh tuyệt vọng, người yêu trở thành phế nhân, tình cảm anh dành cho người yêu vẫn tràn đầy như lúc ban đầu.

Khi đời sống gia đình không còn ngọt ngào, êm ấm, chúng ta hãy dừng lại, tự hỏi: Tình yêu mình dành cho người bạn đời có còn tràn đầy như ngày đầu tiên không? Nếu không, có lẽ đó là lỗi của chúng ta, vì chúng ta đã thay đổi, không trước sau như một, hoặc là vì chúng ta đã để cho một điều gì hay một người nào đó chen vào gia đình của chúng ta. Nếu chúng ta thật sự yêu nhau, tình yêu đó sẽ không bao giờ thay đổi.

"Tình yêu không bao giờ hư mất" là đặc điểm của tình yêu thật, mà sứ đồ Phao-lô mô tả trong thư I Cô-rinh-tô chương 13. Cầu xin tình yêu đời đời của Chúa Cứu Thế, là tình yêu không bao giờ thay đổi, sẽ ngự trị trong tâm hồn quý vị, lúc đó tình yêu quý vị dành cho người thân yêu cũng sẽ không bao giờ thay đổi.

Minh Nguyên

**Kính mời quý vị đón nghe
Chương Trình Phát Thanh
Tin Lành hằng tuần:**

? Chúa Nhật

8:00 am & 8:00 pm:
1430 AM, Bay Area

? Thứ Hai

9:30 pm: Dallas

? Thứ Ba

5:30 am: 106.3 FM, Nam California
8:30 pm: 1440 AM, Orlando

? Thứ Tư

7:00 pm: Seattle
8:30 pm: 106.3 FM
Nam California

? Thứ Năm

2:30 pm: 1480 AM
Nam California
2:30 pm: 900 AM, Houston
4:00 pm: 92 FM, Atlanta
4:30 pm: 880 AM, Houston
6:00 pm:
1110 AM, Sacramento
7:45 pm: 97.3 FM San Diego

? Thứ Sáu

2:30 pm: 106.3 FM
Nam California
6:30 pm: 1430 AM, San Jose
10:30 pm: 1480 AM
Nam California

? Thứ Bảy

2:00 pm: Washington, D.C.
6:30 pm: 106.3 FM (mỗi hai tuần),
Nam California
7:30 pm: 97.3 FM, San Diego

Chương Trình Phát Thanh Tin Lành

**PO Box 2468
Fullerton, California 92837
(714) 533-2278
radio@tinlanh.org
<http://www.tinlanh.org>**